

Ferdinand Peroutka:

ČINA A RUSKO

Před několika týdny Spojené národy skončily své zasedání a odročily se do prvního září. Instituce, která při svém vzniku byla nazvána na poslední naději lidstva, si uvědomuje, že ji není.

Svět právě prochází jednou z krizí, kdy se zdá, že patrně ne jen zdá, že vše je v sázce. Krise tentokrát vznikla ve Vietnamu. Prvního září bude dávno pozdě pro každého, kdo chtěl přiznání patřit na běh věcí. Spojené národy byly nedeckavě založeny ještě před koncem druhé světové války, proto, aby třetí světová válka nepřišla. Měly být mezinárodní autoritou. Jak to stojí s touto autoritou? Byv otázan, zda a jak by Spojené národy mohly pomoci k řešení, nebo zmiřování vietnamské krise, generální sekretář této instituce odpověděl, že nikoli a nijak. O tom je možno mluvit cynicky, nebo s politováním. Protože nem žádný prospěch z cynismu, budeme o tom mluvit s politováním.

Tato doba se liší od všech dob minulých tím, že se v ní objevily atomické zbraně. Válka, která by nyní přišla, by se nesmírně lišila od všech předešlých válek. Americký ministr národní obrany nedávno povstal, aby řekl, jak věci se jeví těm, kteří o nich něco vědí. Řekl, že v atomické válce by na obou stranách, v Rusku i v Americe, zahynulo daleko přes sto milionů lidí. Přibližně totéž řekl jednou, nebo dokonce dvakrát Nikita Chruščov. Jestliže ti, kdo znají tajemství všech ničivých prostředků, takto mluví, mluví patrně zasluhuje stát se dogmatem.

Do světa bez mezinárodní autority, ale s atomovou bombou, vstoupila jako významný činitel komunistická Čína - se zřetelnou zvrhlostí. Koexistenci prohlašuje za zradu na komunismu. Kdekoliv se vyskytne konflikt, čínská emise spěchají jej zosířit. Čína vyzyvá k revolucím a válkám, které nazývá osvobodovacími. Vychloubá se, že se nebojí atomické války. Nad všechny pochybnosti učinila jasným, že násilí pokládá za hlavní nástroj historie. V Americe černého zastíhl černocho, a Čína volá k rozpoutání revolučního násilí, ačkoli není jasno, čeho tím má být dosaženo v boji mezi dvěma černošskými skupinami. Patrně je to automaticky opakované vyhlášení principu.

V této situaci mnoho záleží na tom, má-li sovětské Rusko pevný směr, nebo se dává postrkovat. Rusko má svůj vlastní konflikt se západem, jehož upřímnost by neměla být podeceňována. Rusko je komunistický stát a má závazky k mezinárodnímu komunismu.

Vláda komunismu nad světem dosud více méně zůstává sovětským cílem. I když ve své vnitřní politice Rusko ideologicky ustupuje, někdy menšími, někdy většími kroky, trvá na tom, že jeho ideologie vůči demokratickému západu musí zůstat bojovnou. Jsou určité meze, za něž nemůže jít člen komunistického tábora, zejména ten, který chce být viděn světového komunismu.

Toto vše má být viděno a uznáno, avšak ještě leccos může být viděno. Rusko je v konfliktu se západem, ale samo, ať chce, nebo nechce, je západní stát. Vy, soudruzi, nejste universální stát, nýbrž jste stát bílých lidí, praví čínský komunistický ruským při každé příležitosti. To je snad nechtěné pouť mezi Ruskem a západem, ale přece existuje. Jsou náznamy, že nejnovější historie se vyvíjí k politice kontinentu a ras a že obyvatel jednoho kontinentu budou na konci sdílet společný osud. Mám to: ačkoli boj dvou ideologií stále znovu je vyhlašován a potvrzován mezi Ruskem a západem,

je to úplná, nebo částečná pravda? Záleží na tom, co se pokládá nebo nepokládá za ideologii. Zjistěte, jsou zde stará témata: komu mají patřit výrobní prostředky, zda jedincem, nebo celkem, thema svobody a nesvobody, diktatury a demokracie, thema, mají-li lidé být souzeni nezávislými soudy, nebo politickou stranou. To, zjiště, ideologický rozkol neustává. Ale je tu i zcela nové thema, o němž klasické komunismu neměli ani tušení: v atomické válce by na obou stranách zahynulo daleko přes sto milionů lidí. To bylo na obou stranách vysloveno a uznáno bez ideologických konfliktů. Ideologie má sloužit lidem a život, nebo smrt set milionů lidí zdá se být dosti důstojným ideologickým thematem. Kdyby toto nepatřilo do ideologie, co jiného by mělo právo do ní patřit? Ale jestliže tato otázka vskutku patří do ideologie, pak mezi západem a Ruskem je nejen dosud nejasné tušené kontinentální pouto, nýbrž také silné ideologické pouto. Bylo by podivné, kdyby vše možné patřilo do ideologie, jen to ne, že největší a fantastická katastrofa lidstva má být všim úsilím odvrácena.

Americká i ruská politika jsou dirigovány tak, aby k nukleární válce nedošlo. Nazýváme to ideologickým poutem. Jsou tři nepochybné velmoci, Amerika, Rusko a Čína. Historie na dlouho bude rozhodnuta poměrem sil mezi nimi, jakož i tím, která z nich se spojí s kterou, kdy a proč. Vskutku mnoho, parné i ona fantastická katastrofa lidstva, závisí na tom, sleduje-li sovětské Rusko pevný směr, nebo dá-li se postrkovat.

Jaké jsou šance toho, nebo onoho?

Jestliže co lze s jistotou vypočítovat, tedy to, že sovětské Rusko si počíná jako muž, který kráčí po napjatém laně a obává se naklonit na tu, nebo na onu stranu. V posledních týdnech se mohlo zdát, že Rusko se náhle podřídilo čínskému vedení. Není to pravda a nebude to pravda.

Zjistěte, Rusko opustilo svou dlouhou zdrženlivost a mluví nyní o vietnamské krizi jako Čína, nebo téměř jako Čína. Jako čínským, tak i ruským komunistům svědomí nečiní žádných potíží, když obranu chtějí nazvat útokem a útok obranou. Jako Čína tak i Rusko poroučí, aby americké vojsko odešlo z Vietnamu a jako Čína vyhrožuje, že Amerika bude potrestána. Mohlo by se zdát, že dvě komunistické velmoci se spojily. Je to povrch, pod nímž mnohé se tají.

Sovětský svaz, jako komunistický stát s velkými državami v Asii, může očekávat, že právo na tyto državy mu bude dosti brzo dlužno popřáno. Byla doba, kdy sovětské Rusko hodlalo ze svých asijských držav vyvodit dalekosáhlé závěry. Žádalo, aby bylo přijato na konferenci afro-asijských států jako člen a dokládalo svůj nárok tím, že máje v moci dvě pětiny asijského území, má být pokládáno za asijský stát. Proti tomu se postavila Čína s mnohem menšími rozpaky, než se theoreticky očekává od bratrského komunistického státu, když jde o dobro jiného bratrského komunistického státu. Vlastně se proti tomu postavila vůbec bez rozpaků. Oba, jež Rusko se snažilo vstoupit afro-asijské konferenci, byl obraz dvouhlavého státu, jehož jedna hlava je v Evropě a druhá v Asii. Na to Čína odpověděla, ne těmito slovy, ale v tom smyslu, že ruský stát má hlavu v Evropě a v Asii jen ruku. Když čínský delegát mluvil, zdálo se, že ještě chvíli a slovo "kolonialismus" pokračování na straně 2.

ZTRACENÝ PRIMÁT KANADY

Výsledek nedávno konaného mistrovství světa v ledním hokeji potvrdil vzestupnou úroveň evropského hokeje a definitivně ukončil dlouholetý primát Kanady v tomto krásném a rychlém sportu. Zvlášť výrazně se to projevilo v zápase Kanada - Československo v němž čs. mužstvo převýšovalo nejméně o celou třídu jak o tom svědčí téměř neuvěřitelná porážka Kanady v poměru 8-0.

Kanadské vlivem profesionalismu ztrácí umění bruslařské a potřebovat rychlost. Hra všeobecně ztrácí vtíp a stává se především a hlavně jen představením pro diváky pro jejich pobavení se občů i poslední zbytek skutečného sportovního ducha. Zápasy se stávají šarvátkami na ledě a jsou především "houbou za dolarem", neboť hráči - zaměstnanci dostávají zvláštní bonusové platby za různé mimořádné výkony jimiž se dají zvýšit návštěvy a tím příjmy zemědělnateli.

Tento škodlivý a nezdravý vliv profesionalismu ovlivňuje amatérské kluby; s dolarový silným profesionalismem soutěžit nemohou. Výsledek se pak projevuje v mezinárodních utkáních. Tak letos,

jž po druhé, skončili reprezentanti Javorového listu až na čtvrtém místě, za Sovětským svazem, Československem a Švédskem.

Zajímavé je, že čs. hokejisti vždy uměli na Kanadu zarát. Již v letech před druhou světovou válkou, kdy Kanada vládla hokeji naprosto suveréně a vítězila vždy vysokým brankovým poměrem, jediní čs. hokejisté se přibližovali k její úrovni. V r. 1939 čsl. mužstvo téměř pokazilo vítězný úspěch mužstva "polykačů dymu" z Trail, B. C. zcela nečekaným výsledkem 3:1. V r. 1948 hrálo Československo s Kanadou nerozhodně 3:3 hrálo také r. 1955 a r. 1961-1962, kdy zase jen lepší brankový poměr rozhodl prvenství Kanady. Na loňském mistrovství bylo čs. mužstvo třetí, tedy před Kanadou a letos připravilo dosud největší debakl kanadského mužstva v mezinárodních utkáních výsledkem 8:0.

Konečný stav: 1. Sovětský svaz 14 bodů, 2. Československo 12 bodů, Švédsko 9 bodů, Kanada 8 bodů, Věch. Německo 6 bodů, USA 4 body, Finsko 3 body, Norsko bez bodů.

NOVÝ POHLED NA STARÝ PROBLEM

Na jaře vyjde v New Yorku kniha, kterou napsal Zbigniew Brzezinski. Pojednává o tom, jaká může být alternativa dnešního rozdělení Evropy.

Brzezinskému je jen třicet šest let, ale jeho jméno je dnes v politice myslí Americe běžným pojmem. Je poradcem amerického ministerstva zahraničí, univerzitní profesor a šéf ruského institutu na kolumbijské universitě v New Yorku.

Jeho kniha již nyní, týdně před vytištěním, je předmětem neobyčejného zájmu. Brzezinský je totiž rodák z Varšavy a má mimořádné předpoklady pro to, aby se vymyslel do podstaty evropského problému, který se mnohým má jevit v příliš zjednodušených a často mechanických obrysech.

V článku, který tento týden Brzezinský napsal o svém díle, říká v podstatě, že rozdělení Evropy je řešitelné na základě spolupráce mezi Spojenými státy a sovětským svazem a sblížením východní Evropy se Západem. Přes Ameriky na tomto plánu je nezbytná, protože bez ní je nemyslitelná otázka sjednocení Německa. Kromě toho, klesající vliv Ameriky v Evropě by znamenal jen zvýšené nebezpečí sovětské útočnosti.

Tím se ovšem Brzezinský dostává do pozice, jež je v příkrém rozporu s hlasy které se v poslední době ozývaly zejména z Francie. Po zorných prvky náležejí v postavení zemí východní Evropy a v zárukách, jež jsou podle jeho mínění podmínkou kontinentálního sjednocení.

Státy, které se dostaly do područí Sovětského svazu, pravi autor, musí získat dostatečnou míru ideové i státní neovlivnosti. Ta na druhé straně musí zaručit územní stabilitu a to, že vlády nepropadnou nacionální úzkoprsosti.

V tom smyslu také hovoří k Polsku a Československu. Oběma se nesmějí dívat na Německo jako na mocnost, která sleduje revanšismus. Nemají podklad sovětské vojenské posádky ve východním Německu za ochranu nedotknutelnosti svých hranic. Záruka má být dána výslovně také západními mocnostmi.

Spojené státy mají uznat hranice Odry - Nisa tím okamžikem, kdy se Německo sjednotí. Mají zemím dnešního sovětského bloku zaručit, že nynější východní část Německa se nestane výslovně atlantického vojenského

ho společenství.

Snad nejneobvyklejší postoj hájí Brzezinský v otázce východních Němců. Aby sjednocení Německa a tedy také Evropy bylo řešitelné, Sovětům má být dovoleno udržovat po několik let vojenské jednotky ve východní části a to i když celá země bude mít společnou vládu. Brzezinský se dovolává příkladu Rakouska, kde taková situace po válce existovala.

Autorem také tvrdí, že hospodářské výhody, které Sovětům plynou z nynějšího satelitního postavení východního Německa, mají být Moskvě ponechány. To proto, že výhodní Němci jsou již dnes hlavním hospodářským partnerem Rusů.

Není pochyb o tom, že mnohé tyto ideje se stanou předmětem ostré kontraverze, až se kniha dostane na trh. Ale zdá se, že Brzezinský podle Fullbrighta myslí o nemyslném. Podle Kennana se asi dívá na svět z širší perspektivy. Vidí zřejmě záruku překonání tří světových problémů hlavně ve sblížení civilizací, které mají v podstatě podobné kořeny a které mohou odolat rostoucímu nacionálnímu v barevných končinách zeměkoule. Hlavním předpokladem k tomu je sjednocení celé Evropy a Ameriky. Proto též téže knize je zásadní odpor proti tomu, aby se Evropa sice poevropsčila - ale bez Američanů.

Pavel Berka

DR. A. SCHWEITZER A ČESKOSLOVENSKO

Mezi personálem Schweitzerovy nemocnice v Lambarene v Gabonu je od loňského podzimu Českoslovenec MUDr. Jaroslav Sedláček z Vinohradské kliniky v Praze. Jmenovaný lékař má působiště po dobu jednoho roku jako chirurg. Dr. Schweitzer mluvil živě styky s Československem a několikrát navštívil Prahu. Je jen škoda, že nynější své informace o poměrech v naší vlasti má hlavně prostřednictvím "láčského bratra" Radima Kalfuse - viz článek v časopise LIFE z 19. února o návštěvě u Dr. Schweitzera - posílaného komunistickým režimem do různých kontinentů, aby zvláště v církevních kruzích křtil fasádou dnešního Československa vážným náterem humanismu a mírumilovnosti.

OSM SET ČLENU SVU

Dne 1. března t. r. dosáhla Společnost pro vědy a umění - SVU 800 členů. Jako osmistý člen se přihlásil John Wolfgang Bruegel, rodák z Hustoječe doktor pražské německé university, který nyní žije v Londýně. Dr. Bruegel je autorem velkého počtu prací z oborů politických věd, moderních dějin mezinárodního práva.

Do tisku připravuje právě větší dokumentární dílo "Deutsche und Tschechen".

Členové SVU působí ve všech pěti dílech světa. Předsedou Společnosti je René Welke, Val University. Mistopředsedy jsou J. Korbel, University of Denver, J. rigent Rafael Kubelik a Viktor S. Mamatey, Florida State University. Gen. tajemníkem je Rudolf Sturm, Skidmore College. Ve výboru zasedá 35 dalších profesorů, umělců, spisovatelů a novinářů.

SVU má dvojí členství. Řádními členy jsou vědci a umělci, pedagogové, redaktori a vůbec osoby s akademickým vzděláním a dále ti, kdož se k vědecké či umělecké dráze připravují.

Osoby, jež nejsou činné vědecky, či umělecky ani nemají akademického vzdělání, mohou se stát přispívajícími členy. Všichni členové dostávají zdarma měsíčník "Zprávy SVU" a podstatnou slevu na čtvrtletníku "Proměny" a knihy, jež SVU vydává.

O členské přihlášky a informace možno psát na adresu SVU: Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, 381 Park Avenue South, Room 914, New York, N. Y. 10014, U. S. A.

PŘÁL BYCH SI ABYSTE BYLI ZDE

Pod tímto názvem vysílá torontská televizní stanice č. 9 program turistického poradce místního deníku Telegramu Mr. E. Bartletta. Jak známo, navštívil tento před krátkým časem Československo a napsal o svých dojmech seriál článků. V sobotu 13. března měl ve svém vysílání na televizi "Přál bych si, abyste byli zde" na pořadí Československo. Pan Bartlett se prý nezajímá o politiku. Chápeme a respektujeme jeho postoj, jistě nezbytný při jeho zaměstnání. Avšak nemůžeme říci, že si počínal s námětem Československa dost opatrně. Jaký obraz o dnešním Československu může dát kanadské veřejnosti rozhovor mezi několikaletým návštěvníkem této země na straně jedné a zaměstnancem torontské kanceláře Čedoku na straně druhé? Zvláště dostanou-li se tyto pánové na náměty jako náboženská svoboda, zásobování, strahovský sokolský stadion a při pracovaná Spartakiáda - o Sokolu pochopitelně nepadlo ani slovo - nebo výměna peněz. Při posledně jmenované příležitosti poukával zaměstnanec Čedoku na jedinečnost socialistického zřízení, které jedine zaručuje jednotnou sazbu výměny cizích peněz kdekoliv. Už pro tyto "výhody" jsme si nepřáli být s panem Bartlettem a jeho společníkem tam, kam nás lákali. Celý program byl jen dalším příkladem naivnosti některých Kanadánů a úspěšného pronikání propagandy pražského režimu pod nevinnou rouškou turist

KDYŽ TAK VZPOMÍNÁM

Do mého posledního vzpomínání se vloudil tiskářský šotek. Napsal jsem, že básník J. S. Machar dostal v bance pořádné místo a nikoliv pořádné místo, jak uvedly "Naše Hlasy". Vzpomínám, že když dobročinný spolek "České srdce" ve Vídni pořádal sbírku za účelem účinnějšího podporování českých dětí a sirotků v Dolních Rakousích, poslal Machar Českému Srdci místo peněz, kterých mnoho neměl, velkou část svých rukopisů, aby je mohli spenžit. Materiál byl roztrhán a dle velikosti jednotlivých rukopisů nabízen sběratelům autogramů za různé ceny. Akce se setkala s velkým finančním a morálním úspěchem.

STÁLE SE HLEDÁJÍ DÁRCI KRVE

ČINA A RUSKO

Dokončení ze strany 1.

mus" spadne na hlavu, která toho nečekávala.

Sovětské Rusko nesmlouvá s Čínou "polečný, koncentrovaný útok na ostatní svět. Marxismus byl mrazivá stavba, v níž vál pruván čistě ekonomického nazírání. Výrobní prostředky se vyvíjejí tak a tak, proto i lidstvo se bude tak a tak vyvíjet. Když marxismus přestal být pouhou teorií a konkrétní komunistické státy vznikly, do marxistické stavby vnikly bacily, bacil lidskosti, toho, co si člověk přeje a bude přát nezávisle na vývoji výrobních prostředků. A bacil zvláštního zájmu jednotlivých, konkrétních komunistických států.

Ideologické smíření Ruska s Čínou zůstává tematem akademických diskusí, není komunistům nic více než akademických. Nějaká konference vždy se může sejít a usnést na resoluci, že jednotu je potřebná. Ale jsou tu dvě ideologie, poněvadž jsou tu dva konkrétní státy, dva národy s rozdílnou historií minulou i přítomnou, dvě konkrétní komunistické strany se svými etičnostmi. Čínští komunisté mimo jiné, již prohlásili, že nikdo nepoškodil komunistické hnutí tak, jako sovětské Rusko. Slyšíc toto, sovětské komunisty se ovšem zakabonili, pravděpodobně navždy. Právem, neboť spíše je pravda, že Rusko vytvořilo světové komunistické hnutí. A čínští komunisté si osvojují čím dále tím více pánovitý ton, když mluví se sovětskými soudruhy. To oddaluje smíření do nekonečna, protože zde působí ba cíl hrstosti. Nikita Chruščov byl svržen a čínští komunisté na chvilu

li do toho vkládali naději, že se Rusko rozmyslelo a přijme čínský vzor. Ukázalo se naopak, že Rusko téměř tak důsledně, jak komunistické země, pokračuje v destalinisaci. Destalinisace vytváří zcela jiné životní podmínky, než v jakých žije Čína. To prohlubuje rozkol a činí jej trvalým.

Toto vše je pravda, ale zároveň je třeba trpělivě snášet ruskou taktiku. Rusko hraje v Asii velmi složitou hru. Aby udrželo svůj vliv v Asii, Rusko se nemůže odříznout od asijských komunistických stran. Jestliže ony sympatizují s revolučním bojem ve Vietnamu, Rusko musí s ním sympatizovat, i když k tomu nemělo své vlastní důvody. Připojující se k asijské komunistické frontě a mluvíce chvilami jako Čína, Rusko ve skutečnosti zápasí s Čínou o své postavení v Asii. A v delší perspektivě, o své asijské državy. Nevíme, ale snad Rusko věří, že komunistická revolta v jižním Vietnamu na konec zvítězí. V tom případě chce být při tom a podílet se na vítězství. Není v jeho asijském záměru připustit, aby Čína vypadala jako jediný vítěz.

Čtíme pozorně. Vráťme se se své asijské cesty. Kosygin referoval, že jeho vyjednávání v severním Vietnamu a severní Korei "posílilo frontu proti imperialismu". Byl také v Číně, ale nereferoval, že jeho vyjednávání tam posílilo frontu proti imperialismu. Není to malý výkon pro sovětské ho komunistu, vynechat, byt na okamžik Čínu z asijské komunistické fronty. Není to záblesk nějakého plánu? Snad je v sovětské mysli naděje, že by bylo možno v Asii vytvořit komunistickou frontu bez Číny? Je to možno?

HLAS AMERICKÉHO TISKU

Výňatek z článku: Nations Can Commit Suicide: A. N. Spaniel v The National Observer.

Ne-míme nikdy zapomenout, že jedním z hlavních cílů světového komunismu bylo a je zahnat Spojené státy do izolovanosti. "Yankee, go home" je hlavním heslem moskevsko - peipinské osy. Na obou stranách železné opony jsme byli svědky systematických, komunisty organizovaných útoků na americká vyslanectví, na americké knihovny, na americký majetek a na americké občany. Jaký cíl sleduje tato komunistická válka nervů? Jejím cílem je přinutit Ameriku, aby stáhla svoji hospodářskou a vojenskou pomoc; přinutit Američany, aby se zřekli svého zájmu o osud svobody na tomto světě a stali se jen o svoji americkou pevnost. Taková pevnost nemá za dnešní situace strategický význam, ale pokušení izolovat se, by se mohlo stát neodolatelým, budou-li provokace přicházet i od přátel a spojenců.

Pro západní Evropu by mělo být nad slunce jasné, že podporování - i když jen bezděčné - komunistického snu o americké izolovanosti, nemůže nic získat, ba, naopak, že může jen vše ztratit. V tomto věku nukleárního vyhubení, jednota Svobodného světa znamená život, nejednota znamená smrt. Záměrným snižováním hospodářské vitality a politické autority kteréhokoliv z vedoucích států Svobodného světa, se snižuje celková kapacita Svobodného světa přežít společně nebezpečí. Naše společná civilizace nemůže být jen tak lehce zničena, ale hrozí ji nebezpečí, že spáchá sebevraždu.

GAGARIN, CHRUŠČOV
A ČECHOSLOVÁK

"Jaký je rozdíl mezi Gagarinem, Chruščovem a Čechoslovákem?"

Gagarin vylít a pít. Chruščov vylít a ani nepít. Čechoslovák ani nepít, aby nevylít!

NOVINKY NA
NEWYORSKÉ VÝSTAVĚ

Správa výstavy oznamuje, že padesát pavilonů mezinárodní sekce ohlásilo, že bude mít nové výstavy. Rakousko otevře na výstavě nový velký restaurant a pavilon západního Berlína předvede denní život města a protředí, v jakém dnes západní Berlín žije.

Recko na své zvukové a světelné scéně bude předvádět historii Akropolis a Athén. Bude to věrná kopie populární scény, kterou v Řecku obdivují zahraniční turisté. Španělský pavilon, který byl prohlášen Americkým ústavem architektů za jeden ze skvostů výstavy a výstavní architektury, rozšíří výstavu mistrů španělské renesance a španělská vláda pošle do New Yorku další divadelní a taneční sbory. - Vatikánský pavilon bude obohacen korunovační tiarou papeže Pavla VI. -

Africké pavilony budou mít výstavy hospodářského a sociálního pokroku nových afrických států a některé z nich ohlašují, že jejich domorodé taneční sbory budou mít denně dvacet programů. Pavilon států z Karibské oblasti připravuje výstavu vzácných zlatých šperků z doby před objevením Ameriky.

Zvláštní atrakcí výstavy bude pocta Churchillovi, prvnímu cizinci, který se stal čestným občanem Spojených států a měl po matec americkou krev. Bude to výstava památek z Churchillova života a práce. Některé památky na největšího státníka našeho století za nějčila Churchillova rodina.

Výstava bude také mít velkou sbírku jeho obrazů, Churchill byl vášnivým malířem amatérem. - Minulý rok návštěvníci výstavy čekali dlouho trpělivě ve frontách před zábavnými a velmi populárními pavilony amerických průmyslových koncernů. Letos správy těchto pavilonů hledají způsoby, jak by v těchto pavilonech urychlily cirkulaci návštěvníků.

MLÁDEŽ U SOUDRUHA PRESIDENTA

"Objevil se zatím s kamerou v Parku kultury J. Fučíka, v poetické kavárně Viola, v kavárně Laxor a na dalších místech". Tento věton pražské Práce dne 20. února začíná svůj článek o návštěvě britské televizní produkční skupiny, která v Československu natáčí pořad o současně čs. mládeži.

Zájem britské televize, jejíž film má být uveden v letních měsících v Británii, Kanadě, USA, Australii i na Novém Zélandu, o čs. mládež je zcela na místě. Neboť mladá generace je nesporně nejzajímavější částí dnešního unaveného a zmateného národa. Nejzajímavější a nejslibnější. Režimní tisk v poslední době čím dál častěji mluví o chuligánech a rád by nepřátelské stanovisko mládeže vydával za zločin a asociální chování. Avšak proti tomu lze ze soukromého pramene citovat třebas názor jedné učitelky, která chlapě tyto mladé lidi jako zloněné nebežky, kteří hledají vychodit ve výtržnostech, nebo v předčasném pití!

Ovšem ne všechna čs. mládež se nechá v tomto konfliktu s komunistickým světem zahnat do slepé uličky "chuligánství", nebo alkoholismu. K jině učitelce, která ve škole otevřeně poukazovala na rozpor mezi skutečností a vládní propagandou, přišel otec jednoho žáka a prohlásil: "Mám dobré postavení a musím proto před dětmi a návštěvami zastávat oficiální linii. Při jednom rozhovoru mi syn řekl do očí: Táto, ty nejsi žádný chlap. Vždyť ty musíš stále lhat. Jak si tě mám vážit. Vždyť ty musíš vidět ty všechny lži kolem sebe".

Se stejným otevřeným konfliktem mezi mladými postavami a typickými fotovskými zlomenými charakterem ze starší generace se setkáváme i v mnoha současných čs. hrách a filmech. Mladí buřiči v těchto hrách volí různé zhrané od smělého vystoupení až po všechnu dnešní podrobně vypracované varianty švejkovství. Avšak o jejich stanovisku k frázistovi fláčubovi a bezcharakternímu ramenáři, který ztělesňuje novou poúnorovou šlechtu, nemůžeme být pochyb. Tato figura, která se naposled objevuje v Uhdeově hře Král Vávra, ale jejíž lyziogno mti již velmi dobře známe z Havlovy Zahradní slavnosti, z Pavlíč

kova Zápasu s andělem a z filmu Až přijde kocour, je všem čs. mládým lidem, hodným toho jména, solí v očích. A není nesnadné na jít její předlohu v čs. veřejném životě.

Antonín Novotný, který snad nejvěrněji ztělesňuje novou třídu, má podobné smutné zkušenosti ze svých pokusů "pohovořit si upřímně a přátelsky s mládeží". Naposled s mladými hovořil na Hradčanech a setkání dopadlo přesně stejně v životní velikosti jako vždy dopadá v čs. hrách a filmech. Byl to trapas. Mladí začali s Novotným diskutovat, avšak brzy viděli, že je to řeč jako rozprávka a že diskuse nikam nevede. Novotný odpovídal irázem, přetvářenými z Rudého práva bez znalosti věci. Pak se dokonce pokusil "vztyčit prstíček" a vytýkal mladým, že na prvního máje se "nepěkně chovali". Mladí na to odpovídali, že výtržností nevyvolávali studenti, ale dělnická mládež, jak to připustil i oficiální tisk a jeden z nich prohlásil, že "je politování hodné, že SNB použilo proti studentům psu." Novotný ztratil nervy a zeptal se jich, zdali nemají rádi SNB? Tu jeden student mu na to odpověděl: "nemáme se bát, soudruhu presidente u nás nedejde k maďarským událostem. My jsme národem kondelíku - my jsme národ knedlíků!"

Novotný zčervenal a vyběhl z místnosti. Asi za půl hodiny se podarilo ho uklidnit a přivést zpět. Ale nedalo mu to, aby se nezeptal studenta, jak to vlastně myslí a že na Hradčanech byly vlastně proneseny protistátní výroky. Vyrožil další konflikt, který se pokusila uklidnit paní prezidentová: "Táto, je čas k večeru..." A mladým poradila: "Kdybyste četli denně Rudé právo našli byste tam na všechny své otázky odpovědi a soudruh prezident by se s vámi nemusel tak dlouho zdržovat. A vůbec je již pozdě..."

Mladí studenti dospěli k stejnému názoru a přestali se "zdržovat s Králem Vávrou". Mladí buřiči mají pravdu ve svém odmítavém stanovisku k čs. realitě. Avšak v jedné věci se mýlí: čs. národ není národem kondelíků - knedlíků. Pokud snad byl, dlouho jím nebud. Národ kondelíků - knedlíků nemívá tak statečnou a nebojácnou mládež! FEC.

AŽ SBÁLILI JI

"Šampus byl ovšem bezvadně vychlazený. Inu první cenováčku pína. Ale tím víc zahřívá. Josefovy tápající zraky se střetly s pohledem, na který se nezapomíná. A ty meděné vlasy! "Sním prosím?" - neohrabaně se uklonil. "Prosím". Graciezně vstala od stolu. Tančila skvěle. Přišel ji požádat znovu. A když z restaurace vycházeli poslední hosté, byli mezi nimi i Josef s Renatou. Ale kam teď?

"Mohli bychom ke kamarádce, je sama doma", navrhla Renata. A přítelkyně byla opravdu sama doma a pustila je dovnitř. Josef Renatu objal. Nebránila se, naopak. Chtěl tedy ještě víc. "Nezlob, se, ale ujeď to", zašeptala. "Viš, já..."

Tu zasáhla hostitelka. Renata skutečně není v pořádku, ale nemusí být hned tak zle. Josef se na ni zadíval pozorněji. A pojednou shledal, že vlastně není o nic horší... Ráno odcházela o několik sto vek lehčí.

Dnes Josef, jindy Petr, nebo Karel. A když to byl Joe, Pierre nebo Carlo, platili v tuzexových bonech, Renata popijela drinky v prvotřídních restauracích a balila naše i zahraniční zákazníky. A dočila je k jedné, tu zas k jiné kamarádce. Nikdy s nimi však sama nic neměla. Že by morálka?

Renata tak dlouho halila, až na konec sbálili ji. A pak se ukázalo, proč nebyla svým zákazníkům úplně po vůli. Protože Renata, to nebyl nikdo jiný než 22ti letý Ludvík. Ludvík alias Renata sedí proti vyšetřujícímu a odpovídá: "Ne, nepracoval jsem, nikde mě nechťli vzít". "A co byste chtěla dělat?" - "Servírku v nočním podniku". "Snad číšníka?" - "Ne, ser vírku!"

PROČ DOVÁŽELI
Z KUBY CUKR?

Pražskému rozhlasu zvonil dne 13. února telefon a posluchači se ptali: Proč právě ČSSR doveze z Kuby cukr? Praha nerada musela odpovídat na dotaz, vyvolaný zprávou o letošním obchodní dohodě mezi Kubou a Československem:

"Připustíme, že export právě tohoto artiklu právě do země bílého zlata vypadá na první pohled paradoxně", zakoktal pražský rozhlas. "Ale z rozhovoru se členy naší delegace vyplývá, že z Kuby dovezem cukr surový, tedy lacinější. Ten v našich rafinériích zůslechtime. Cukr je vlastně mezinárodním patlidlem. A Kubánci také potřebují výrobky, které mohou uhrazovat především cukrem. A jestliže se jim hospodářskou blokádou snížil počet odbytišť pak jejich export k nám znamená pro ně značnou politickou pomoc. A tento zřetel nesmíme přehlížet, jestliže navíc uzavřená dohoda znamená ekonomické výhody pro obě strany!" Kapiš? Kdo této logice, která sice ukazuje proč Kuba musí cukr vyvázet, ale zas nezdědává otázku proč ho země bílého zlata dovážejí, nerozumí, může zvednout telefon a zeptat se o vysvětlení pražského rozhlasu. Pokud se tam ovšem dovolá!

-FEC

A VAŠE PŘEDPLATNÉ
DOSUD NEDOŠLO

Ludvíček by tedy rád servíroval. Nu zatím si počká. A v budoucnu? Možná. Ale měl by si dát pozor, aby se nespálil.

Mladý svět 5. února 1963.

Pavel Berká:

DRUŽSTEVNÍ SÍDLIŠTĚ PRO 60,000 LIDÍ

Bez fanfár a předehozí propagandy se onedlů večer objevilo na newyorské televizi několik pá m, kteří oznámili překvapeným posluchačům, že ve městě New York se bude stavět družstevní sídliště pro 60.000 lidí. Guverner státu, Nelson Rockefeller, spolu se starostou města Wagnerem při této příležitosti vysvětlili, že to bude odsud největší obytný projekt na světě a že to bude na zdejší poměry laciné a moderní bydle ní.

Během pěti let má být pořízeno středisko pro více obyvatelů, než má Hradec Králové. Toto město v městě bude pozůstávat jen z 39 budov, ale ty budou mít až 35 poschodí. Postaví se také čtyři

obecné školy a dvě měšťanky nebo, chcete-li nižší gymnasia. Vybuduje se obchodní středisko, aby obyvatelé měli všechno na místě. Zřídí se rozsáhlá rekreační pláž, na kterou se v plánech zvláště pamatovalo. Aby nebylo problému s parkováním deseti a půl tisíce automobilů, s nimiž se již nyní počítá, 80 procent všech garáží bude pod zemí.

Aby Tito družstevní obyvatelé netrpěli v létě horkem, které v New Yorku bývá někdy víc než nepřijemné, celý objekt bude mít centrální umělé chlazení vzduchem, které si každý bude moci přizpůsobit podle své chuti. K chlazení se postaví ústřední stanice.

BATAWA HLÁSÍ

Odbočka ČSNS svolává svoji 26tou Valnou hromadu na středu dne 31. března v 8 hod. večer, v Community Centre, Batawa.

Ústřední rada ČSNS měla schůzi na Batawě v sobotu dne 13. března za účasti 30ti členů.

Dne 13. března se dožil v plné svěčnosti 80ti let náš milý a dobrý přítel Dr. David McMullen z Frankfortu. Vzpomínáme s vděčností na veškerou pomoc, kterou tak ochotně poskytoval nám všem, stál u kolébky většiny našich dětí a do dneska ochotně pomáhá všem, kdož jeho péče potřebují. Přejeme mu všichni ze srdce hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.

LEDY SE HNULY...

Nový hospodářský model, který zavádí nyní v Československu tanní režim, vzbudil pozornost nejen v komunistickém světě, ale i na západě. Odborník listu "New York Times" pro komunistické otázky, Harry Schwartz, napsal, že po Jugoslávii jde Československo v hospodářských reformách nejdále ze všech komunistických států. Co se děje v Československu? Na jedné straně je v esla stalinčík Antonín Novotný, na druhé straně mladí komunističtí národohospodáři experimentují s modelem, který má četné známky svobodního podnikání. Na jedné straně veškerý čs. tisk papouškuje linii světového komunismu,

že atentát na presidenta Kennedyho je produktem nějakého tajemného extrémního pravicového spiknutí, na druhé straně Ivan Klíma napíše najednou v "Literárních novinách", že ho Zpráva Warrenovy komise přesvědčila o tom, že Oswald byl" samojedním vrahem, který zavraždil bez pomoci a vědomí kohokoliv 35. presidenta Spojených států a že "Zpráva Warrenovy komise byla přijata čs. tiskem neprávem jako rozpacitá".

Vysvětlení těchto absurdností najdete v knize "Ledy se huly. Československý kulturní a politický kvas", kterou napsal redaktor Vojtěch N. Duben. - Vydalo Universum Press Company, 149 Wooster Street, New York 12, N. Y. - Cena dol. 2.00 s poštovným. -

Tato kniha popisuje začátky nynějšího kulturního, hospodářského a ostatního politického kvasu v Československu, jak se projevovaly již koncem roku 1962 a hlavně roku 1963. Studie dokumentárním způsobem zaznamenává první ostrá střetnutí nové liberálnější generace čs. komunistů se starými dogmatickými stalinčíky a jejich výsledky.

Tato kniha bude zajímat rodiny, které vítají ve svém středu na návštěvu příbuzné z Československa. A jistě i návštěvníci z Československa budou mít zájem porovnat si své osobní zkušenosti s tím, jak se jejich situace hodnotí na svobodném západě. Autor se ve své knize zabývá otázkou, jaký by mělo k novému vývoji v Československu zaujmout čs. zahraničí!

MOSKEVSKÉ LÉTO 1965.

Literární jugoslávský měsíčník "Delo" v Bělehradě v letošním lednovém a únorovém čísle přinesl článek "Moskevské léto 1965" od univerzitního docenta filozofické fakulty v Zadaru Dr. M. Mihajlova.

Ordinarius pro ruskou literaturu na této fakultě je rozený Rus, emigrant prof. Dr. Nikolaj Preobrazenský. Také Mihajlo Mihajlov je ruského původu, narozen v Jugoslavii, jeho rodiče jsou ruští emigranti. V obou kapitolách v časopise "Delo" popsal Mihajlov dojmy ze současného Ruska a první setkání s vlastí jeho rodičů.

Již lednové číslo s Mihajlovým článkem vyvolalo sensaci jak na západě, tak v socialistických zemích. Únorové číslo bylo zabaveno na žádost sovětského vyslanec v Bělehradě. Již 11. února napadl orgán jugoslávského ústředního výboru "Komunist" Mihajlova článkem od Miograda Bogičeviće. Šéfredaktor časopisu "Delo" je

Mukharem Pervič, bosenský musliman, který byl znám jako Stalinista. Mihajlov ve svém článku kritizuje právě zbytky stalinismu v Sovětském svazu a jeho nové formy a nedostatky odstalinštění.

Kritika listu "Komunist" Mihajlova článku v "Delu" nebyla náhodná: V tentýž den 11. února vytkl Tito delegaci prokurátorů vahavý a nerozhodný postup proti listu "Delo" a proti článku "Moskevské jaro 1964". Tito zvláště obvinil Mihajlova, že "pošpinil ruskou říjnovou revoluci. Týká se nás to právě tak jako jiných socialistických zemí". Tím je prakticky Dr. Mihajlov postaven mimo zákon. Podle všech známek bude Dr. Mihajlov postaven před soud. Jugoslavi má nový případ Djilas. Zpráva z Bělehradu ze dne 12. března oznamuje, že Dr. Mihajlov byl zatčen.

Budeme přinášet obsáhlý výtah z Mihajlovy reportáže "Moskevské léto 1964".

Dr. Jaromír Měšťan.

Předně - nic se nepodobá tomu, co člověk očekává a co si představlí, když čte sovětský nebo i západní tisk. Na ulicích jsou velké uliční stany, z nichž se čepuje ruský čaj, nápoj "kvass". V každé městské čtvrti jsou záchytné stanice pro opilce - "Vytřezvitele". Večer je vidět mnoho opilců. Večer je na předměstích nebezpečné jít po ulici - přes četné hlídky t. zv. lidové milice "Druziniki". Španělské se prodává ve skleničkách a může se pít ve stoje. Moskva je obrovská, je pátá na světě, co se týče do počtu obyvatel, po New Yorku, Londýně, Tokiu a Sanghai. Ale poměr mezi lidmi je bezna dějně hrubý. V hotelu na Kotlarském nábreží, kam jsem chtěl přesídlit, mne nechtěli vrátit vůbec vpusťt, až jsem měl doporučení: "Nic není volného, proč tu ještě stojíte?" Když jsem ukázal pas, omluvil se: "Promiňte, myslím jsem, že jste Rus..." A místo bylo - Čtou Moskvě mnoho? Při svých cestách metrem hodinu denně, počítal jsem lidi s knížkou v ruce. Z 20 až 30 lidí ve voze čtou 3 až 4 knihu. Noviny čte téměř nikdo - jsou stále ještě ne zajímavé. Jedine, které jsou vidět je Večerní Moskva, přináší programy kin a divadel, rozvody atd. "Leninova dráha", "Leninova univerzita", "Leninova ústřední knihovna" a "Leninův řád" - je to hotový cirkus! Že ti lidé dosud ne poznali, že to, co se přilís opak je, ztrácí význam. Na Gorkého třídě v centru Moskvy vidím ženy, které se tlačí v dlouhé řadě. Prodávají tam dámské deštníky. Litr vodky stojí tolik jako šest dlouhohrajících desek. Nechápu, kde se bere tolik opilec. Elektrické a fotografické přístroje jsou velmi levné, boty a vodka nepředstavují žádné dráhy. Před Leninovým mauzoleem nekonečná fronta, utvořená uměle. Mauzoleum je otevřeno od 11 - 14 a nikoliv de mně. Za těch několik hodin se utvoří fronty! Pod sklem tu leží Leninova hlava, je možno rozeznat vousy na neoholeném obličejí. Slavnostní ticho. Člověk si není jist - není to přece jen z vosku? Asi nikoliv, z vosku by vypadal mnohem přirozeněji. V mauzoleu stojí na každé dva kroky vojáci. pozorně se dívají lidem na ruce a sledují každý pohyb.

V Tretjakovské galerii řekla mi dozorkyně v sále s obrazy naturalistického realismu: "Tady na to se vůbec nedívám, ale celou noc nevydám z trezoru, kdybyste věděl, co tam je za krásu. Vy jste mladý a ještě nevidíte ty obrazy tu vystavené". Noviny útočí na mladého malíře Glazunova, který vystavuje právě v Moskvě. Chtl jsem výstavu navštívit. Není možné. Fronta před výstavní síní je strašně dlouhá. Ostatní výstavy jsou prázdné. A právem... V Moskvě je dnes otevřeno 40 kostelů. Jsou plněné a je těžko se do nich dostat. Zvláštní atrakcí jsou "Parky kultury a oddechu". Prodávají se videodisky Prátru. Kolotoče se točí, orchestry vyhrávají 15 let staré melodie a dívky tančí spolu. V Sovětském svazu je na každém kroku vidět, že žen

je mnohem více než mužů, o 20 procent a poměr stále stoupá. Večer je často v Gorkého Parku ohňostroj. PANEM ET CIRCENSES. Bohatí Moskvané tráví léto ve svých dácích na venkově v okoli Moskvě.

Moskevská - Lomonosova univerzita. Velkorysá budova na úpatí Leninových hor: vlastně tu nejsou žádné hory. Je to důstojný výraz období "kultu". Na 30ti metrové věži obrovská hvězda. Všechno vyvolává základní pocit bezmocnosti a vlastní nicotnosti. V Itálii jsem viděl větší mrakodrapy, ale nepůsobily tak neblaze. Studenti zde pracují jako topiči, nebo noční hlídači. Počet potrátů mezi studentkami je veliký. Je vidět mnoho negru a asijských tváří. Poměr k černochům je napnutý, zvláště po černošských demonstracích na Rudém nám. v minulém zimě. "Poslali nám sem jen buržoazii", říká můj průvodce. Studenti se nehojí, i když jim hrozí deportace na 2 roky do pracovních táborů. O všem otevřeně diskutují a beze strachu kritizují nedostatky v zemi. Jeden ze studentů mi řekl o jiném studentu, že je to špiel. To samé mi řekl jiný o prvním... Ale všichni jsou optimisté a věří, že život se den po dni stane svobodnějším. Překvapilo mne, že nikdo se nezajímá o skupinku, která na univerzitním schodišti zpívala písně z věznic a pracovních táborů. Jazz je velice populární. Twistové desky jsou sovětským občanismu na hranicích zabavování.

Studenti tvoří všude avantgardu. Potkal jsem čitatele Andreje Bělého, který dosud stále nesmí vycházet, znalce Kafkova díla a dokonce Nabokovy "Lolity", jenom stoupence dogmatického socialistického realismu jsem nepotkal nikde!

Základním rysem sov. literatury je příprava, kdy se literatura a umění osvobodí od všech pout dogmatického marxismu. Přijde rok 1956, řekl jeden známý sovětský spisovatel. Čeká se na nový román Dudincevův. Připravují se sebrané spisy Borise Pasternaka, ale bez "Dr. Živaga"... Kafkuv "Proces" je v tisku, o Kafkovi se píše již klidně. Ve "Voprosy literatury" vyšla obsáhlá a vážná studie D. Zatonského "Kafka bez retuše". Studie začíná tím, že "žda moskevský" stanovisko proti Kafkovi je směšné. Je velice těžké koupit tam dobrou knihu, protože náklady jsou velice malé. Tak slavný Dudincevův román "Ne samým chlebem žije člověk" vyšel v 30.000. Bachtinova studie o Dostojevském v 9.500 a vybraná kniha z děl Berta Brechta v 5.000 výtisků! Ale liberalizace je již jen otázkou času. I když se situace nádhle srovnává se situací před 10 lety, platí do-ud stále pro všechny členy Svazu spisovatelů závazné schémata socialistického realismu. Návštěva u Akademika prof. Gudzije na Gruzovského ulici č. 10 mne přesvědčila, že sovětská literární kritika je velmi pozorně sledují literaturu emigrantů a jednoho dne budou velmi obsáhlé o ní psát.

VLADIMÍR DUDINCEV! Je jméno, které je v sovětské litera

tuře symbolem od r. 1956. Je jedním z nejsympatičtějších a nejpočetnějších, s kterými jsem se v Moskvě sešel. Žije se ženou a třemi dcerkami, středoškolačkami ve velmi skromných poměrech. Aby se uživil, musí se ženou nepřetržitě překládat z ukrajinštiny. Ač honoráře v dnešním Rusku jsou poměrně dobré, Dudincev a ostatní "neposlušní" spisovatelé se sotva užíví, protože jejich knihy vycházejí v nepatrných nákladech. Spisovatel mi ukázal strojem opsaný jeho román, který mu byl poslán čtenářem, je to asi jediný román dvacátého století, který byl opsan rukou a rozšířen tímto způsobem. "Chybí mi 4 měsíce volného času, abych dokončil nový román, který se jmenuje "Neznámý vojín". Ale spisovatel musí překládat, aby se uživil. Dudincev vzpomíná, jak r. 1956 mu v pouliční, nebo podzemní dráze tiskli zcela neznámí lidé ruku, a aniž mu pohlédli do očí. Dudincev neměl příležitost číst Pasternakova "Doktora Živaga".

Nedávno navštívil Dudinceva jeho německý nakladatel a byl roztrpčen chudobou jeho bytu. "A já jsem si myslel, že jste nejbohatší člověk v Rusku", řekl německý nakladatel. Ačkoliv SSSR není členem mezinárodní autor-ské konvence pro ochranu autor-ských práv, poslali četní západní nakladatelé za vydání Dudincevy knihy vysoké honoráře "Mezinárodní knize" v Moskvě. S ní měl autor úmluvu: 70 procent spisovatel, 30 procent Mezinárodní knize. Ale tato státní agentura nevyplatila Dudincevovi ani pětník... "Tady máme kapitalistické vykořisťování", řekl německý nakladatel.

Moskva má více než 80 kin a hraje se v nich také západní filmy. "Rozvod po italsku", ve 22ti kiněch! - "Tajemství Paříže", "Fan fan, der Husar", nejčastěji je ale do stat se na cowbojku "Sedm velkých" s Juliem Brynerem. Divadla jsou přeplněna, i když hrají "produční kusy, zdlouhavé, stereotipní. Nikde na západě ani v Jugoslavii by se nenašlo publikum pro další reprizu. Ale zde jsou přeplněná. Jako by zde panovala touha po změně, po životě, po něčem, co není divákům všední. A to většina tento špatný repertoár hraje dvakrát denně...

Hlavní moskevskou ulici - Gorkého třídu studenti nazývají "Moskevský Broadway". Je to široký bulvár s obchody a ústí přímo na Rudém náměstí před Kremlem a na druhé straně v Leninogradského Chaussee, které se dotýká slavného Volokolamského Dramu, kde se konaly tvrdé boje, když se tam 1941 objevily Guđerianovy pancéře. Téměř na každém domě je panátní deska: tu bydleli Demjan Bědní, Radějev, Nikolaj Ostrovskij, nebo zde mluvil Lenin r. 1918. 1919 nebo 1922. Na začátku této třídy žije Ilya Ehrenburg, na jejím konci Leonid Leonov, oba veteráni z dob, kdy Jesenin hýřil v moskevských krémích. Lenin řekl, Dze ržinskij zatýkal. Leonov řekl, že přepracovával všechny své knihy: přepracovaný jeho "Zloděj" byl kritizován dogmatickou kritikou. Stalin kdysi osobně přeskřítl rudou tužkou celé pasáže. Michal jov píše pak o rozhovorech se sovětskými spisovateli: Achmaludina, Bodnarev, Tendryakov, Sklovsky, Vinokurov a Ehrenburg, Laškin a Solženicin. Mihajlov otevřeně píše o sovětských koncertních táborech, které byly v Rusku dávno před Hitlerem, o genocidě, o písních a básních z těchto táborů... "O těchto sovětských koncentračních táborech se bude psát ještě 80 let", řekl mi Leonid Leonov. Přeložil Dr. Měšťan.

KAM SPEJEME?

Mnozí rodiče nechtějí zasahovat do volby náboženského života svých dětí s poznámkou, aby se rozhodli sami.

Proč? Rodiče nechtějí zasahovat do náboženského a mravní výchovy svých dětí? Když je ovlivňuje radio, televize, film, politici, sousedé a reklama, která zve k návštěvě toho nebo onoho kostela. Máme vliv na růst květin, zelediny, koní a krav, proč ignorujeme výchovu našich dětí?

Gertruda Geopfertová:

ZACHÁZKA.

unikající z potopy světla co zveřejňuje v němž události následují, samozřejmě vlečáčky nepřejíce místo plesu ani zářku cestou na nákup si schvalně zacházím po chodníku jež zalidňují je-nom konvalinky kde světélkuje pyl starých vil aliance mezi stolítkami obklopují staleté stromy mudrci, písmáci a velikáni dávají hlavy dohromady papíry listů šustí - luštím rukopis větví jejich nečitelný

kdykoliv sem zaskočími na vysoké učení - rybáři co naličili na hlubíně v budově nejnižší v altánku mezi stolítkami kde je napěchováno tmy jak prádla v truhle s výbavou a mezi prostěradly (ua světle by se zalikla, pohozelá bělice)

místo levandule

schováno hajenství

ZTRÁTY.

V moderní době nebylo nikdy tolik ztrát na životech misionářů jako tomu bylo v roce 1964 v severním Kongu. 40 protestantských misionářů, včetně dětí, zemřelo.

Ztráty na straně katolického personálu v misiích je daleko větší. Odhady se pohybují mezi 40ti tisíci až 100.000 a konce těchto zákeřných útoků není vidět.

Podle zpráv očitých svědků, kterým se podařilo dostat z rukou rebelů v severním Kongu, mnozí z umírají s modlitbami rtech: "Pane odpusť jim, nevědí co činí."

ČSNS TORONTO

Dne 28. února 1965 se konala v klubovně Masarykova domu valná hromada Torontské odbočky Československého Národního Sdružení v Kanadě.

Přítomní zvolili tento výbor pro další funkční období: Jiří Corn, Mikuláš Ferik, místopředseda, P. V. Havlík, Alexander Havranec, Rev. Jaroslav Jan, Karel Jerábek předseda, pl. B. Jerábek, Ferdinand Kučera pokladník, Vojtěch Martinec, pl. E. Michalovská, Jan Mráček, pl. R. Petříčková, Ivan Prock, Jan Sikura, Vojtěch Škubal místopředseda, Antonín Špaček revisor, František Stalmach revizor, Otakar Štyrský Miloslav Tesař, Jan Vlček a Emanuel Kejzlar.

Delegáty na kongres ČSNS, který se bude konat v tomto roce opět v Torontě, byli delegáty jmenováni: A. Havranec, M. Ferik, K. Jerábek, J. Petříčková, J. Mráček, I. Prock, A. Špaček, K. Vachovec, Z. Jerábek a P. Havlík.

Za významná dny a vzpomínkové oslavy v roce 1965 byly určeny: 20té výročí ukončení druhé světové války, 550. výročí narození Mistra Jana Husa, 15. výročí popravy Milady Horákové, jubilejní slet v Chicagu a Československy den na Masarykovnu.

Nejbližší úkoly jsou: 1. vytvořit výbor na zpracování návrhu o účasti Československých krajanů při oslavách stého výročí vzniku Kanady, 2. ustanovit službu všech Čs. spolků v Torontě, které mají prostředky a nebo zájem pomoci novým imigrantům, 3. Tato služba by měla sestavit koordinační výbor, který by mohl doporučit každému imigrantu spolek, nejlépe vhodný k pomoci.

"DNY BUBNU A BLESKŮ"

V MONTREALU.

je název celovečerního barevného filmu, který bude promítat odbočka ČSNS v Montrealu ve středu dne 31. března o 8. hod. ve 2. ústavě "Fraser - Hickson, 4855 Kensington, Montreal, NDG. Film přibliží životní cestu a tragický odkaz zesnulého prezidenta J. F. Kennedyho. - Vstup dobrovolný.

F. C. Šterba:

TROPICKÝ KARNEVAL.

—Carneval tropical—

Motýl černo - oranžový kolem mne tise létá jak píroť malovaná, jenž kolobinní hledá.

A na všech ulicích a náměstích třesť karneval. Karneval

Hudby, kordony, průvody, pestré skupiny, ověšené korály, maskované za piráty, Tabitanky, Španělé i admirály: hladká, pružná těla kroutí se jak leskloží hadi, Tančí, stepují, vyskakují, víří, do proudného rytmu se ladí.

Primitivní bubny, reca, reca, fléty, píšťaly a okariny, rozfiskované klárinety, kastaněty, chřestíce a tumburíny: bouřný výskot, divý skřek, klokotný smích a spěšné samby rytmování,

kalejdoskop všech nemožných barev, pleti, noh i rukou, retů smá-ní.

Karneval

Je říjský karneval, dnes na nic jiného není čas, je říjský karneval, raduj se, a vstup už mezi nás.

At žije třj dny náš tlustý král Momo, kdo je proti? Nás jen radost ze života ve vit bláznovství srotí.

Šaškův král

Na každodenní smutek je času dost, ba až běda, půjdeme domů, až nastane Popelčínů středa!

KARNEVAL!!

NEUMI SE SMÁT

"TAK SE BAVÍ EVROPA, tvrdil nám titulce zábavného pořadu v pražské Sportovní hale. A my se nebavíme, mohli bychom odpovědět. Mnozí návštěvníci totiž odcházeli s otázkou, která je dodnes znepokojuje: Umíme se vůbec bavit? Umíme se zasmát? Kde vlastně hledat kořeny chladu, který nepřekoná ani temperamentní hvězda z Belgie. A proč je vlastně Praha již v deset hodin tak tichá? Přeběhnou lidé z divadel a kin a zase neuvidíme skoro človíčka. A totéž i v jiných našich městech. Jsme zkrátka příliš uspěchaní a ustaraní. Pozveme si revalní hvězdy z Evropy i Ameriky, trochu se zasmějeme, oceníme ten či onen výkon, ale v podstatě zůstaneme chladní. Chyba bude asi v naší rezervovanosti, uzavřenosti, v nechtu otevřít srdce, nptimně se projevit, odpoutat se alespoň na chvíli od svých starostí a povinností. A naši účinkující jsou ze stejného těsta. Zahraniční zpěváci rádi používají kostýmy a jejich projev je mnohem živější. Neomezují se jen na jedno-tvárné pohyby rukou, rytmičké pohupování a luskání prsty jako naši zpěváci. Naši snad se unějí právě tak málo bavit, jako my v hledáči. Trpíme duševní leukénií a tu bylo zapotřebí léčit..."

Lidová demokracie - 12. února 1965. - FEC.

NFZ NÁŠ ŘIDITEL

DOŠTUDUJE JEDENÁCTILETKU.

" - Zdravičko, Dobánku, nesu ti prácičko! - Tu tě moc rád vidím. - Tadyhle vaše oddělení nebude dělat kolečka, ale tyhle malý trojúhelníčky.

- Neblázní, vždyť je to zbytečný. V montovně budou kolečka chybět!

- Zbytečný, nezbytečný, od toho tady nejsme, abysme rozumovali. Musíme dělat trojúhelníčky! - A to je pitomost. Já mám pos-tavený plán na kolečkách! - Tak se předešli!

- Ale bez koleček naše stroje ne-půjdou. - No to já vím také, ale nedá se nic dělat. Trochu proděláme, no! - Trochu, malý dítě si vy-počítá na prstech to manko! - Tak nehudruj. Co dělat, když to vymyslel ředitel. - Aha, tak já to udělám, ale říkám ti, že než náš řídí-tel doštuduje tu jedenáctiletku, že přijde naše fabrika na buben!"

Pražský rozhlas dne 6 ledna 1965.

KRAJANÉ A ČECHOSLOVÁCI SE NAVŠTĚVUJÍ

V New Yorku byla otevřena cestovní kancelář "Čechoslovak Travel Bureau CEDOK". Leckterá cestovní kancelář newyorská splácí nad výdělkem, který shrábne CEDOK. Turistický ruch mezi ČSSR a USA v posledních letech stoupá. Americké dolary jsou dnes velmi žádané "tvrdá valuta" v zemích za železnou oponou.

Podle dosažitelných statistik navštívilo v roce 1962 Československo 12.000 Američanů, z toho 7.200 krajanů československého původu. V roce 1964 navštívilo Československo na 30.000 Američanů, z toho 9.000 krajanů. V roce 1965 se očekává v Československu návštěva asi 40.000 Američanů, z toho asi 11.000 krajanů. Ti všichni přinášejí do komunistického Československa nemalé dolary. Krajany omlouvá sentimentální touha spatřit ještě jednou před smrtí svou starou vlast a své příbuzné a také tak trochu se blýsknout před nimi svými dolary a využít výhodného kursu.

V Československu se zjevně nájá názor, že každý krajan v Americe je milionář a že je jeho svatou povinností podporovat své "čudné" příbuzné v Československu. Domnívají se, že nic není - lehčičko - než posílat do Československa tu zexové bony. Ti, kdo se ještě před rokem 1962 báli napsat i jen několik nevinných řádek svým příbuzným v Americe, ti, kdo své příbuzné v Americe před úřady a kádrováky zapírali, jmenovitě když to byli "utečenci" po r. 1948 a my jím to zde ani nevychytáme - najednou se rozepsali a piší do Ameriky, že by měli být do Ameriky pozváni. Na útraty svých příbuzných, ovšem, pociťvadž by jim jinak československé úřady cestu nepovolily. Nemluvíme tu o úředně povolených, vybraných a pečlivě hlídaných delegacích, vyslaných v rámci t. zv. kulturních výměn, t. j. většinou vědecké, kulturní a průmyslové špičkové. Normální Čechoslovák musí mít nějakého strýčka v Americe, který by mu zaplatil cestovné do Ameriky, asi 300 dolarů a hradil mu po byt v Americe i s nákupy. Taková návštěva z Československa přijde zdejšího krajana asi na 1.000 dolarů.

V roce 1964 si takový výlet do Ameriky mohlo dovolit - na útraty amerických příbuzných - na 4.000 Čechoslováků, to znamená, že američtí krajané vydali na návštěvy z Československa asi 4 miliony dolarů. Co je to na nás Američany? Pakatel. Není žádné tajemství, že leckterý krajan a jmenovitě uprchlík po roce 1948, který přišel do Ameriky bez krejčírny, ještě nezaplatil splátky na svůj domek, auto, pojistky pro případ stáří, úrazu a nemoci, na výchovu dětí na koleji, atd., atd., se takovou návštěvou z Československa tak říkajíc vykrvácel. Zvláště když návštěvník si pletl, že jeden dolar a jedna koruna jedno jsou a "laciné" dolary hostitelů bez rozpaků utrácel. A ne vždycky v plném uznání.

Jistě ne všichni američtí hostitelé byli svými návštěvami z Československa zklamáni a přivedeni do rozpaků. Chceme věřit, že většinou byla radost vzájemná a stála i za ty výlohy s tím spojené. A řekneme rovnou, že v mnohých případech si hostitelé své případné zklamání sami zavínili. Jak

F. C. Štěrba:

MLUVNICKÁ HRÍČKA.

Nejdražším mým češtinářem byl přece jenom Ada Suchomel, Moravan od kosti a kdesi od Sloupu.

Tvrdá a měkká — i —, a matně "se" a "ze", skloňování, časování, tvrdá pravidla, připravily tvrdohlavému sté nesnáze, a žádná pověsčenská sladoučká povídala!

Nejlepší mým češtinářem byl přece jenom Adolf Suchomel, Moravan do Morku, a kdesi od Sloupu.

U té naší vily vily věnce vily, a hodiny právě bily, když jsme tam byli. To jsou ty soutěsky a skály a srázy češtiny; díky jemu, přepluli jsme do slovné tišiny.

mnozí asi ličili své poměry v Americe v přehnaných barvách. V očích pozvaných museli vypadat jako milionáři. Jistě jim ličili svůj domeček - s nezaplacenou ještě mortgage - , jako "vilu", chlubil se autem, Cadillac při nejmenším, televizi, pračkou, ledničkou, atd. Byli i jiné dojmy. Viděli jsme plačící českou maminku, která se tu nemohla se svou snachou, Litvickou, či Estonkou, v uprchlickém láboře seznat, jen německy mluvíci. Nedomluvíla se svými vnoučaty, které mluví jen anglicky, a zlobí se na rodiče, že mají špatný přízvuk. A na dleci ovšem již byla dobrá česká maminka ztracená docela. A takový případ nebyl jediný.

Je však i řada případů, kde se doma pěkně mluví česky, nebo slovensky a venku anglicky. Toto, až podivně rychle odnárodňování mezi utečenci, je smutná a zbytečná kapitola.

Nechceme generalisovat a činit předčasné závěry. Jedno však je již dnes jisté. Amerika nemusí kažlého ohromit, jak si tak leckdo myslí a k vůli tomu, že tu máme A al, nebo Macyho, ne každý návštěvník zde musí chtít zůstat. Je známo, že v roce 1946 cestovalo na 1.500.000 Maďarů za hranice a z těch co šli na Západ, jen 40 jich tam zůstalo. Z těch Čechoslováků, kteří v roce 1964 cestovali za hranice, zůstalo za hranicemi daleko větší promile než Maďarů. To však nic neznamená proti 14 milionům, kteří zůstávají v Československu a kteří rozhodnou o svém národním osudu. My dnes víme téměř všechno o poměrech v Československu a stále více Čechoslováků ví o poměrech v Americe a ve svobodném světě. Nic jim tam doma nechceme namalovat, tím méně pak za jejich krátkého pobytu zde a nechtějme nic namalovat ani sami sobě.

Komunismus neporazí iluze, a ani jednotlivé případy.

"Věstník ČSNR", č. 7. leden 1965.

POSTNÍ JITRNICE

Píše o nich Svět v obrazech č. 4. v článku Jitřnice a neandrtálec, který však není nějakým lživým útokem na katolickou církev, jak se ještě občas objeví v čas. tisku, nýbrž velmi případnou kritikou socialistických nemravů a nepůsobů.

"Chodím do závodní jídelny zahraničního obchodu a vidím, jak se k nám zavlékají západácké způsoby života a la Jindřich VIII - který jedl jak známo rukama - . Polovina mužského osazenstva z neznámých důvodů jezdí do zahraničí služebně jen muži - totiž po jídle pokrmy lžící. Ale opravdu bezvadně. Zkuste to krájet maso v závoce lžící. Ale jím to nepřesobí obtíže. Vyberou polévkovou lžící z kapra i kostičky. Inn zahrnují zkušenosti!

Autor se poněkud mýlí, pokud naráží na americkou etiketu, která se liší od evropské tím, že nepouští jíst pouze vidličkou bez nože. Avšak možná, že většina čs. zahraničních zkušeností a nová etiketa pochází spíše z "rozvojových zemí". Tak či onak, nemrav nebyl do Československa jen importován z ciziny, ale je zřejmě i domácího původu.

"Všichni nemůžeme jezdit služebně na Západ. Podívejte se do obvyčejné uzenářské jídelny v bez masý den. Trebas mají jitřnice. A trebas tyhle jitřnice z Masného průmyslu nemají nic společného s masem a uznává je jako postní jídlo i církev římskokatolická, avšak ve čtvrtek k nim nedostane příbor. Je to podivná pro bohy. Jakobyte tisíckrát a jednou videli uvážného Balouna, jak v ústech přehazuje kost s masem. Tak nějak si host počiná se vřelou jitřnicí, k jejímuž požívání má jen holé ruce a zuby, má-li je.

Zakázal-li nějaký byrokrat půjčovat o čtvrtcích příbory, měl se postarat aspoň o to, aby v každé jídelně visel jako návod k použití obrázkový seriál, jak člověk neanrtálsky pojídal jitřnice a jiné pochutiny. Strdí se může vynechat, stejně je v uzenářství neprodávají". - FEC.

Dr. Karel Jerábek:

SOKOLSKÝ ROK

Zpráva vzdělavatele Tělocvičné jednoty Sokol Toronto 2, přednesena na valné hromadě dne 14. března 1965.

Bratři a sestry:

Další rok, další položená cihla. Stavíme, budujeme.

Pyramidu, pro slávu faraonů? Hrobku, pro pohřbení ideálů? Pevnost, pro obranu i útok? Nebo lidský přibytěk pro čistý a mravní život v pospolitosti?

Zdali pak jsou Sokolové taky někde na jiném světě ve vesmíru?

Svět patří odvážným, a bude patřit pokorným. K pokoře je zapotřebí odvahy.

Trošku neobvyklý úvod, že? Ně který z Vás se snad zastaví a začne uvažovat. A to je to hlavní.

Myšlení je nejpokladnější náležitostí lidského tvora. Tělo člověka je posvátnou schránkou lidské duše a proto jako takové zasluhuje naši pozornost. Zdravý a plodný duch se může vyvíjet jenom ve zdravém těle. Jsou sice výjimky, ale ty pouze potvrzují pravidlo. Proto jsme v tělocvičnách a na závodističích.

Naše sokolská činnost v uplynulém roce se projevila v rámci shora uvedených zásad. Mnozí br. a sestry zasluhují zvláštního uznání a pochvaly pro znamenitou a vytrvalou sokolskou práci. My Sokolové se honosíme zásadou: Ni zisk, ni slávu a proto ani jejich jména, ani jejich funkce nejsou uvedeny. Však je všichni znáte. Chtěl bych jim však velmi upřímně poděkovat a projevit vděčnost. Těm bratřím a sestrám, kteří snad částečně a dočasně ztratili přehled o kráse sokolského poslání a proto nesplnili svých sokolských povinností, bych jen při pomenu jejich sokolské základy s tím, aby přišli mezi nás a potěšili a posílili sebe i nás. Prach všednosti, pohodlnosti a sobectví je stále kolem nás; usazuje a vtírá se všude. Neúnavně oprašování a čištění je nutné, nebo jinak krásná podstata může vypadat jako kus kalu. A to nechceme, není-liž pravda, sestry a bratři?

V uplynulém roce kromě práce a starostí jsme měli mnoho uspokojení a radostných chvil. Budu končit se zvláštní vzpomínkou na všechny drahé sestry a bratry v Československu a všude jinde, kde svoboda je brutálně potlačována.

Měli jsme mezi sebou na zvláštním slavnostním večírku maminky, babičky, sestry a tatínky z rodné země. S dojetím jsme pozvali jejich důstojnou krásu pro mrtvotinu ve vráskách utrpení.

JEJICH SMUTNÉ OČI PLNÉ POCHYB A PŘECE NADĚJE JSOU UPŘENY NA NÁS VŠECHNY!

Na zdar !

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing

Heating, opravy a nové

práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY

Volejte LE 3-8396

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD

296, Queen St. W. - Toronto 2B, Ont. EM 2-3226

LETADLEM TORONTO - PRAHA A ZPĚT

NA 21 DNI

\$ 479.30

Připravujete se na cestu do Evropy a nebo do Československa? Obstaráme Vám visa a vstupenky na všechny významné podniky v ČSSR a v celé Evropě.

KRASOPISNÁ HRÍČKA.

Kaligrafem umným byl náš profesor Safarik, v hodině krasopisu ticho ve třídě, žádný ryk.

Vlas — A, vlas — B, vlas — C jeho neuprosný diktát vždy byl, Chodil mezi lavicemi, formy krásné v nás lil.

"Na jednotku umi psát jenom sám Pán Bůh, na dvojku umim psát jenom snad možná já, na trojku může umět psát, bando kdo z vás".

Tak hrával do nás Safarik - vulgo Vlas. F. C. Štěrba.

NOVĚ OTEVŘEN

KRAJANSKÝ OBCHOD

AUGUSTA MEAT

AND FOOD MARKET

444 QUEEN STREET W.

TORONTO

TELEFON : 364-7565

Výsek všeho druhu masa první jakosti. Starokrajová výroba pražských uzenin. Moravské uzené. Slovenské a moravské klobásky. Výborné domácí jaterničky. Naše specialita: pražské párky a taliánky.

ZBOŽÍ DOVEZEME VÁM

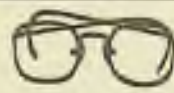
DO DOMU ZDARMA

Joe Vlasák, jun. vedoucí.

SEDM SET MRTVÝCH

TRAKTORISTU

Podle přehledu odboru STS ministerstva zemědělství přišlo v minulém roce o život na 700 traktoristů a jejich závozníků, z nichž nejeden na účet špatného sedadla a postávání na závěsu. Zdá se opravdu dost nelogické, aby i na nově vyráběných traktorech Zetor - Super 35 a 50, museli sedáčky upravovat zlepšovatelé. K jeho realizaci stačí dva teleskopy z Javy 250 a dvě ventilová péra... Zemědělské noviny - 5. ledna 1965.

L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohlídky očí

Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924

JAK VYSVĚTLIT?

Vědecká pracovnice, členka KSČ prohlásila: "Nevím jak mám své děti vychovávat. I když nejsem věřící, vim jak jsem se v dětství modlíla ke svému andělíčkoví a snažila se být poctivá a pracovitá, aby se na mě nerozhněval. Jaké ideály mám vštěpovat svým dětem? Jak jim vysvětlit, že např. hrđina - Stalin se stal zločincem, jehož fotografie se musely vytrhávat?"

Připravujete se na cestu kamkoliv, nebo plánujete pozvat své drahé z Československa ?

LETADLEM MIAMI pouze \$154.00

" MEXICO " \$199.00

Zavolejte neb navštivte Mrs. L. VESELY

VESELY & GREBEN

TRAVEL AGENCY

360 Bathurst St.

Toronto 2B

Tel. EM 3-4366

140 OPILÝCH

"Na zábavě ve Varnsdorfu po pijela bujará společnost mladíků. Nakonec již jejich veselí přerostlo rámec zábavy a vedoucí pohostinství požádal o pomoc Veřejnou bezpečnost. Hlidka proti opilcům nic nezmohla. Na pomoc přišel i předseda národního výboru, aby zchládl rozpálené hlavy asi 140 chlapečů a nakonec bylo povoláno 25 příslušníků Pohraniční stráže. Povykující dav se pak ještě vydal na pochod městem a vytloukl okna na městském oddělení Veřejné bezpečnosti. Na čtyři byla uvedena vazba a 10 dalších se bude zodpovídat..."

Lidová demokracie z 5. ledna

Jarní "special"

od 291.- dolarů

(Loď tam a zpět)

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

1 ADELAIDE ST. E.,

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KAREL BUZEK,

Notář.

EVROPSKÁ LÉKARNA

posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

Ak chcete koupit nebo prodat nehnuteľnosti v Torontu obraťte sa na

MICHAEL J. VLČKO,

Realtor

1 Sorauren Ave. pri Queen W.

Telefón 533-2288

Člen

"Toronto Real Estate Board"

PROCK INSURANCE AGENCY

14 Conrad Avenue

Toronto 4

Tel. 537 - 2631

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

VÝNOSNÉ ULOŽENÍ

PENĚŽNÍCH ÚSPOR

DOMY obytné a obchodní

TOVARNÍ OBJEKTY pronajaté

S. REDINA

Real Estate

723 DOVERCOURT RD., TORONTO 4.
LE 6-7898

VEŠKERÉ OPRAVY

cheaterfieldů a čalouněnáho

nábytku provede Vám

PAVEL ČERNÝ

ROZPOČTY ZDARMA

Volejte po 6 hod. večer

537-5592